

सोमं वरुणं त्वष्टारम् उपांशु आवहेत्युच्चैः । उत्तमे प्रयाज्ञे ये यज्ञामहे स्वा-
 हाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहा अग्निं सोमं वरुणं त्वष्टारम् उपांशु स्वाहा
 देवा इत्यादि । पुष्टिमन्तावाज्यभागौ [अग्नयेऽनुं] अग्निना रयिमश्नवत्तमोऽश्नम्
 येश्यज्ञामहेऽग्निं जुषाण इति सोमायानुं गयस्फानो अमीवहा भवोऽश्नम् येश-
 यज्ञामहे सोमं जुषाण इति । प्रधानयागे पुरोऽनुवाक्या अग्निः सोमो वरुणो
 मिं यज्ञोऽश्नम् येश[यज्ञाम]हे त्वष्टा तूपाणि ददतीं अग्निर्वीषट् याज्यावदादेशे
 यथासम्प्रेषितं वेति शाङ्खायनः (३. ७. १-१०) तेनानुक्रमेणापि देवतादिशानं भवति
 निगमेषु पुरोऽनुवाक्यावत् । प्रेद्धोऽग्न्यऽइमोऽग्न्यऽइति विराजौ स्विष्टकृतः
 सहस्रवत्यौ वा नू नो रास्व दिति पुरोऽनुवाक्या येश्यज्ञामहेऽग्निं स्वि-
 ष्टकृतमयाउग्रिरेः प्रिया धामान्ययाट् सोमस्य [प्रिया धामा]न्ययाउग्रेः सोमस्य
 वरुणस्य त्वष्टः उपांशु प्रिया धामान्ययाट् देवानामित्यादि । सूक्तवाके आज्य-
 भागानन्तरम् अग्निः सोमो वरुणो त्वष्टा उपांशु हविरनुषन्तावीवृधन्त महो
 ज्यायोऽकृत देवा आज्यपा इत्यादि ॥ १३ ॥

इति पञ्चमस्य त्रयोदशो कण्डिका ॥

इति श्रीत्रिरिगिचित्सम्राट्स्थपतियाज्ञिकश्रीप्रज्ञापतिस्तुतदेवकृतकात्यायनपद्धतौ पञ्चमो
 अध्यायः समाप्तः ॥

इति कातीये श्रौतसूत्रे पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

